

Advance Acoustic X-i90

autor: | 01Daniel Březina (Hi-Fi Voice).07.2014 |

Francouzská firma Advance Acoustic vznikla vlastně relativně nedávno (alespoň v kontextu high fidelity), v roce 1995. Už od počátku rezonuje produkcí firmy snaha o cenově velmi příznivé produkty a kupodivu, ač je AA dnes známá jako producent elektroniky, jejich prvními kousky byla pětice reprosoustav. První elektronika vlastně z návrhářského oddělení v Toulouse vyšla až v roce 2002 a na trh se dostala ještě o rok později. Během té více než dekády však prim začaly hrát zesilovače a přehrávače, dnes najdete v katalogu vedle sebe velké monobloky, ale třeba i povedenou „hi-fi věž“, neboli kompaktní set receiveru a koncového stupně. Nejnovější generaci přístrojů označují pak Francouzi písmenkem „X“.

Ze zbytku názvu pak můžete dovodit typ přístroje (i = integrovaný) a nakonec i výkon (90 Wattů na kanál / 8 Ohm). Srozumitelnost a jednoduchost (v dobrém slova smyslu) jsou vůbec kladem modelů Advance Acoustic. Série „X“ by se dala chápat i jako krok směrem k moderním nárokům, masivně rostoucímu trendu hraní z počítačů či obecněji digitálních zdrojů. Však kvůli pohodlí dnes už spousta „běžných lidí“ (můžeme-li takto definovat určitý protipól audiofila) používá na streamování hudby z NAS serverů například svou přes WiFi připojenou televizi. I v audiofilském světě ale mají samozřejmě vstupy s „digitálním pohodlím“ svůj smysl.

Osmikilový Advance Acoustic X-i90 má v sobě něco z pověstného francouzského šarmu, ne že ne. I na standardních rozměrech 43 x 32,5 x 12 cm (š x h x v) dokáže zaujmout – může za to hlavně „oddělený“, poměrně tlustý čelní panel, který při pohledu zepředu zakrývá standardně vypadající kovové šasi a evokuje dojem přístroje vyšší třídy. Připišme to na vrub hlavně lehké čistotě skleněné čelní stěny, do níž je většina prvků zapuštěna a působí tak moderněji a čistěji, než většina přístrojů v obdobné kategorii. Zásadní je centrálně uložený ovladač, který primárně ovládá hlasitosti, ale určitou kombinací hmatů a chvatů lze nastavovat i korekce. Vlastně jediným dalším fyzickým prvkem, nepočítaje 6,3 mm výstup na sluchátka, je tu spínací tlačítko, obkroužené tenoučkou modrou svítící linkou. Vůbec estetika modré barvy je lehce sporná, ale intenzita alespoň není nepříjemná ani při večerním poslechu.

Jinak už je na čelním panelu k dispozici kromě firemního loga a označení přístroje jen množství pod sklo zapuštěných prvků. Nejdůležitější jsou dvě řady maličkatých (a z toho důvodu ne vždy ideálně viditelných) diod, označující právě aktivní vstup. Nad centrálním knobem je pak displej, jehož rozměry téměř nabízí myšlenku, co by se stalo, kdyby tam vlastně vůbec nebyl. Možná vlastně nic, praktický účel má snad jen pokud řešíte korekce.

Zajímavý je i pohled zezadu – tedy už je estetika přístroje výrazně konvenčnější, ale zato je tu množství vstupů (a výstupů), které musí nutně stačit i pro hodně rozsáhlé sestavy. Však se podívejte – jsou tu reproduktorové terminály ve zdvojené konfiguraci A + B, tedy je možné připojit až dva páry reprosoustav, nebo aplikovat bi-wiring. Je tu také kolébka síťového spínače, což v této třídě (a nižších) trochu přestává být standardem a je to rozhodně škoda (z důvodu bezpečnosti, například). Je tu celkem osm analogových vstupů v podobě RCA konektorů, což je rozhodně parádní. Jeden dokonce patří přenoskovému předzesilovači pro normu MM, zbytek tvoří standardní linkové vstupy. Další tři páry RCA konektorů jsou vyhrazeny pro výstup páskové smyčky a můstky je tu spojený výstup z předzesilovače a přímý vstup do koncového stupně. Můžete taky kdykoliv třeba přidat silnější koncový zesilovač.

Ještě zajímavější je ale sada digitálních vstupů – najdeme tu dvojici koaxiálních a jeden optický vstup, dokonce i USB typu B, kdy se zesilovač používá jako externí zvukové zařízení pro PC. Překvapující je

přítomnost USB A, kam můžete vložit paměťové médium s hudbou a zesilovač ji zpracuje (byť umí pracovat pouze s mp3 soubory). Jak už bylo řečeno – maximálně přímá cesta k modernímu pohodlí. Elementární integraci s „inteligentním bydlením“ zajišťuje 12V spoušť, reagující na externí příkaz a automaticky přepínající provozní stav přístroje.

Pro fajnšmekry je tu ještě jeden nenápadný přepínač – jeho popisek zní „High Bias“ a má jen dvě polohy (Zapnuto / Vypnuto). V zapnuté poloze se výrazně zvyšuje klidový proud v obvodech, ze zesilovače začne sálat příjemné teplo a ano, zesilovač pracuje v čisté třídě A. Nabízí v ní dokonce poměrně slušných 16 Wattů, které by pro domácí poslech v běžných podmínkách mohly stačit.

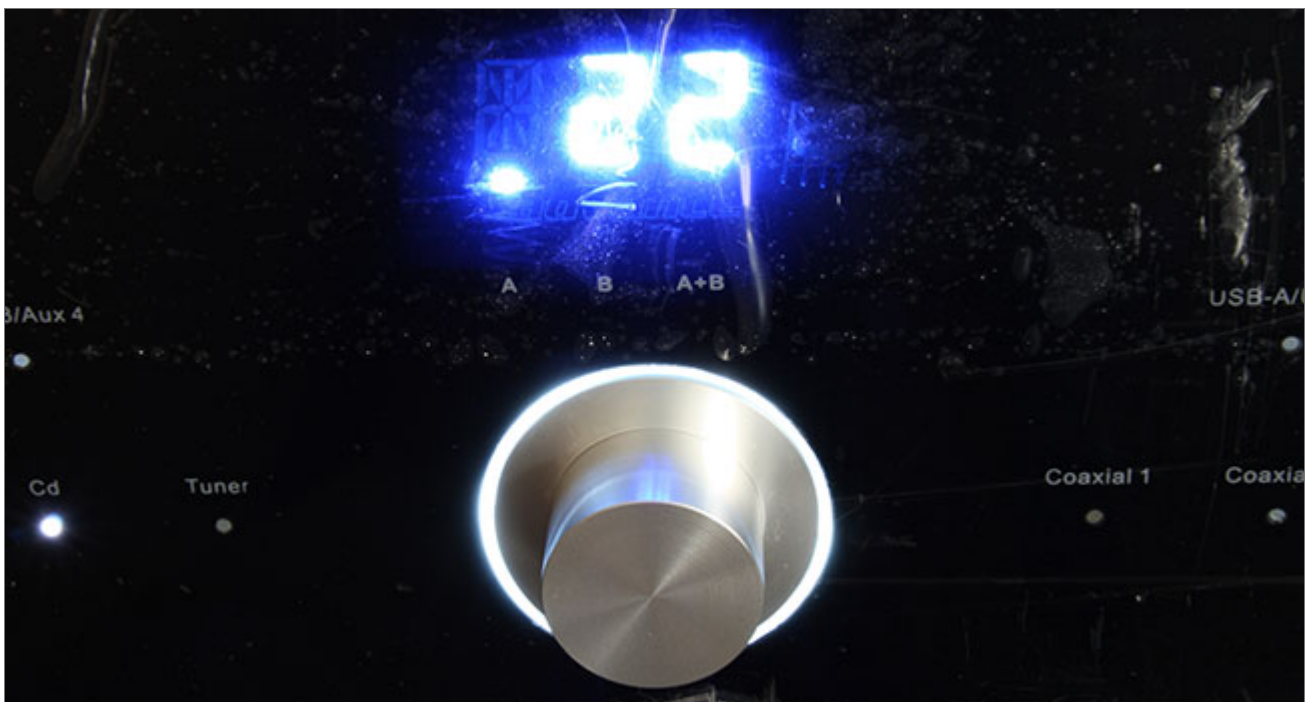
Uvnitř je X-i90 v podstatě klasický tranzistorový zesilovač – čtyři páry výkonových tranzistorů umí dodat trvalý výkon až 90 Wattů do zátěže 8 Ohm, nebo 120 Wattů do poloviční zátěže. Základem pevnosti zvuku je poměrně robustní toroidní transformátor vlastní produkce. Elektronika pracuje ve frekvenčním rozsahu 10 – 35 000 Hz při maximálním zkreslení 0,1% (což není nijak oslňující hodnota, ale výrobce dost možná udává zkreslení při plném výkonu, což by pak odpovídalo slušnému standardu třídy). Odstup signálu a šumu činí slušných 90 dB, oddělení kanálů pak též slušných 70 dB. D/A převod z digitálních vstupů zajišťuje čip Cirrus Logic CS8416, signál z USB pak zpracovává čip Burr Brown PCM2900. Oba umí fungovat s rozlišením až 24 / 192.

Advance Acoustic X-i90 jsme poslouchali „proti“ [Peachtree Audio decco65](#), [Onkyo A-9050](#), [Naim Nait XS](#) a [NAD C370](#), zdrojem signálu byl buď [ASUS Xonar Essence One MUSES](#), [Naim CD5si](#), [Onkyo C-7070](#) či [Pro-Ject Elemental](#) / [Pro-Ject Phono Box](#). Poslouchalo se přes [Harbeth Monitor 30](#), [Xavian Bonbonus](#) a Yamaha MSP5 a to přes kabely QUAD, Eagle Cable, Monster Cable, TelluriumQ a KrautWire.

První část poslechových dní jsme věnovali vždy klasickému analogu, digitální vstupy a srovnání jsme si nechávali na konec. V první řadě by stálo za to probrat rozdíl mezi oběma polohami přepínače „Bias“ – tedy mezi provozem ve třídě A a ve smíšené třídě A/B. Rozdíl tu totiž rozhodně je a to poměrně výrazný. V okamžiku přepnutí do třídy A se vše zklidní, změkne, a přesto pocitově zvýrazní a vyčistí. Při plném výkonu v režimu A/B je X-i90 slušný, ale vlastně ničím nevyčínající zesilovač, jakých je v této cenové třídě dost, ve svém „audiofilské“ režimu je ale velmi příjemný a rozhodně velmi dobrý. Neozvučí sice koncertní sál na plnou hlasitost, nicméně na intimní domácí poslech třeba až do střední velikosti prostoru je to jednoduše krásné a právě tenhle režim je důvodem, proč si X-i90 poslechnout.

Dynamické schopnosti zesilovače ho řadí v dané třídě ke slušnému standardu, jakmile spustí Orffova „Carmina Burana“ pod taktovkou Richarda Chaillyho, nemáte pocit, že by vás dynamika nástrojů mohla smést ze sedačky, ale na druhou stranu umí X-i90 vypustit energii z velkých bubnů, takže dopad paličky

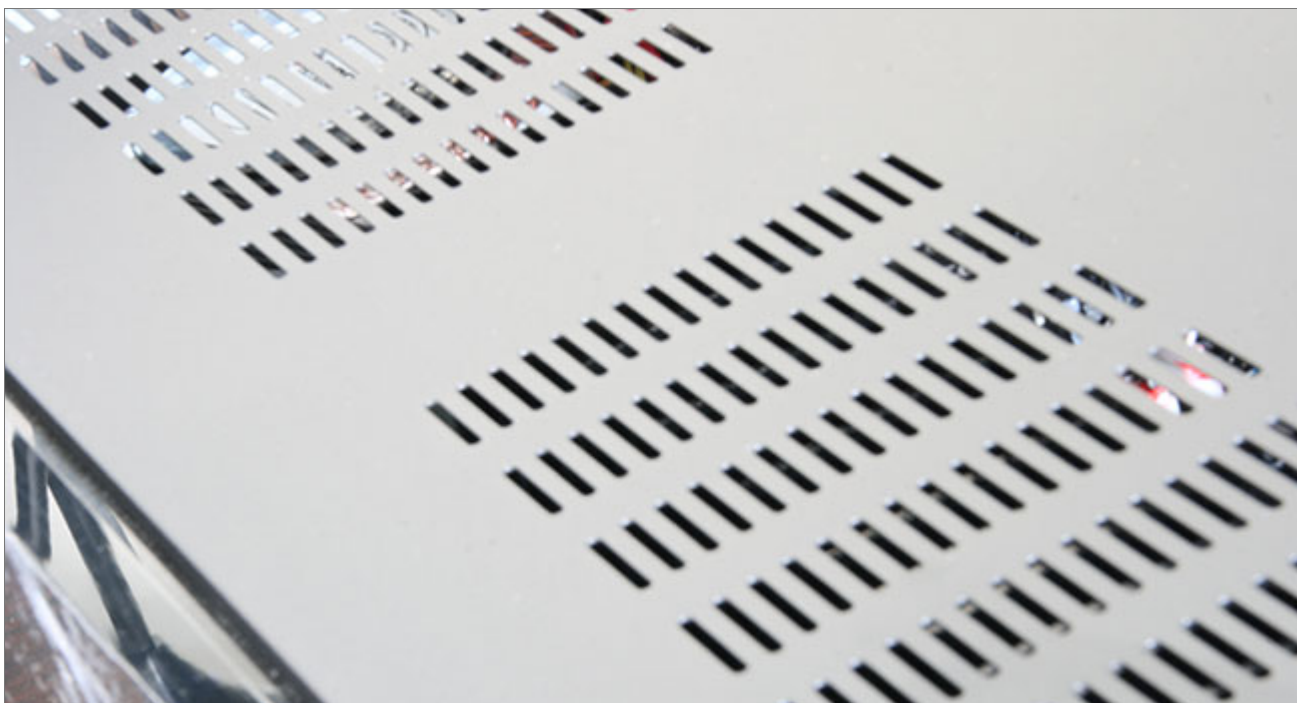
je pěkně energický a už má svou hloubku a sílu, navíc zůstává pod dobou kontrolou. Slabší zesilovače (nejen) ve dvacetitísíkových vodách mají tendenci být přeci jen trochu nekonkrétní, to X-i90 obstává zase velmi slušně. Zvuk se nebojí, není plochý a zesilovač vcelku úspěšně dělá co může, aby náhlé poryvy orchestrálního zvuku kočíroval.

Když jsme u kontroly, velmi dobrým testovacím materiálem je Gabrielovo album „Up“, zvláště úvodní „Darkness“. Až do relativně vysoké hlasitosti jistotu X-i90 nerozkolísají ani tvrdé syntetické tóny, kterých se tu valí opravdu obrovské množství. Pokud to pak s volume trochu přeženete, jistota už začíná ubývat, ale to je v pořádku a nejinak je tomu i u konkurentů. Komplikovaná skladba využívá potenciál Advance Acoustic X-i90 poměrně na doraz, byť pocitově nikdy nedorazíte k vyslovenému limitu (alespoň, jak bylo řečeno, při zachování pro běžné sousedské vztahy svéprávných úrovní hlasitosti). X-i90 se též poctivě snaží rozplést a udržet prostor mezi jednotlivými linkami, hudba je tak slušně zorganizovaná a přehledná. I díky tomu je třeba velmi pěkný Gabrielův hlas, neutápí se v moři drobných tónů.

Když dojde na bas, dorazíte opět k citelnému rozdílu mezi oběma nastaveními „Bias“ přepínače. Rozhodně bohatší, příjemnější bas nabízí „áčko“, druhý režim zase má více energie a tak záleží jen na tom, co preferujete. Třeba v „Třetí symfonii, op. 78“ Saint-Saëns působí organičtěji, živěji podání třídy A, byť cítíte, že je o něco málo měkčí. Definice však zůstává stále dobrá a celkově není bas tvrdý a školometsky suchý, drží se muzikální radosti z hudby.

Ve středech objevíte při poslechu vokálu Patricie Petibon („Les Fantaisies“ | Offenbach: „Orphée aux enfers“) přeci jen špetku sametové laskavosti, byť jinak je vše čisté a otevřené. Snad ale hlavně kvůli eliminaci nepříjemných ostrých hran ve zvuku je tu jednoduše nijak nepříjemná trocha něhy – a skutečně to funguje. Vokál ale nelze nepochválit, na svou třídu nabízí velmi slušnou porci informací, navíc působí živý, bohatý a zesilovač stihá reagovat na výkyvy s jistotou. Barvy doprovázejícího orchestru pak též zaslouží pochvalu, byť hlavně v režimu „A“.

Výškové pásmo má dost energie a výšek je rozhodně dost, činel v Brubeckově „Take Five“ z desky „Time Out“ je velký, znělý, ale přitom nijak vulgárně vyčnívající. Vůbec kov se X-i90 daří vystihnout dobře, tak i saxofon má přirozenou barvu a slušnou porci energie. Hudba se nijak dramaticky netlačí kupředu, není vysloveně strhující, spíše klidnější a pozvolně plynoucí.

Nyní je čas popovídat si o digitální části zesilovače; vidina finančně dostupného stroje, který umí hrát v čisté třídě A a navíc do něj můžete zapojit přímo i digitální zdroje, je totiž velmi lákavá. Digitální vstupy ale v praxi využijete spíše u velmi levných zdrojů signálu, nebo u takových jako jsou televize / Blu-ray apod. Samotný převodník sice není špatný, ale integrované CD adekvátní kategorie (tedy k 20 000,-) už zní lépe přes analogové výstupy. Třeba připojené Onkyo C-7070 bylo velmi blízké na obou typech výstupů (respektive vstupů), nicméně ve finále bylo jaksi příjemněji při použití analogového propojení.

To rozhodně neznamena, že by digitální vstupy byly vzhledem k cenové třídě špatné – třeba Stingova „Englishman in New York“ z alba „Symphonicities“ nabízí velmi slušné rozlišení a také jistou prostorovou scénu s dobrým oddělením nástrojů. Nicméně i při zapojení „High Bias“ zůstává zvuk poměrně hodně zaostřený, pevný a ne tak uvolněný. Třeba kovové perkuse tak mají tendenci být při vyšších poslechových úrovních už dosti výrazné. Tento charakter ale rozhodně potěší ty, kteří chtějí pátrat po detailech a mají rádi analytičtější přednes.

Stejně tak barvy nástrojů, jak prozrazuje „The Beat Goes On“ z desky „Companion“ od Pat Barber, nijak digitálním spojením netrpí. Kontrabas a dřevěné perkuse jsou velmi přirozené, zesilovač jen potřebuje v režimu „High Bias“ až překvapivě hodně času (zhruba 30 minut) na důkladné prohrání a ustálení, jinak má digitál přeci jen tendence k lehké tvrdosti. Právě v téhle skladbě si tak třeba hned po zapnutí rozhodně nevychnáte syntezátor, na to musíte počkat právě již zmiňovanou dobu... Pak charakter třídy

A vhodně kompenzuje lehce světlejší a analytičtější charakteristiku digitálních vstupů a vše je příjemně vyvážené a kultivované.

Advance Acoustic X-i90 za svou pořizovací cenu nabízí hodně zajímavostí, byť ve finále leží jeho největší přednost v poklidnějším přednesu v režimu třídy A s vhodným zdrojem signálu (tedy patrně takovým, z něhož dovedete signál analogovými cestami). Digitální vstupy jsou fajn doplňkem, ale subjektivně se jednoduše lépe poslouchají ty analogové, jsou jaksí hladší, byť digitální zase umí aktivněji prezentovat detaily nahrávek. Tak či tak, Advance Acoustic X-i90 patří stále do dobře zaplatitelné kategorie a pokud hledáte univerzální srdce systému s nadstandardně příjemným a bohatým zvukem ve třídě A, kterému můžete trochu prohnat pérka třeba kvůli občasnému hlasitému rockovému koncertu (jinými slovy, můžete si vybrat z několika tváří X-i90) a snadno s ním ozvučíte třeba vizuální část domácnosti, X-i90 nabízí nadstandardně férový poměr výkonu a ceny.

Kč 18 590,-

KLADY

- + možnost provozu ve třídě A je tu velice ku prospěchu kvalitě zvuku
- + příjemně klidný, bohatý zvuk
- + celkově bohaté vybavení pro bezproblémovou integraci v běžných sestavách

ZÁPORY

- digitální vstupy jsou spíš „pro příležitost“, analog zní příjemněji (i když vzhledem k ceně stále ok)
